

I S K R E

2017.

list Osnovne škole fra Didaka Buntića, Čitluk

lipanj, 2017.

I OVE ŠKOLSKE GODINE SMO ZAJEDNO

Dragi čitatelji,

bliži se kraj još jedne školske godine, a naš list „Iskre“ kao da je obukao novo ruho i želi nas razveseliti. Učenici smo osnovne škole fra Didaka Buntića, članovi sekcija, sudjelujemo u stvaranju školskog lista, te smo i ove godine vrijedno radili i pokušali pronaći za svakog po nešto. Posebno se zahvaljujemo našim učiteljima i svima koji su doprinijeli kreiranju novog školskog lista.

Proljeće je ušetalo u našu školu, poigralo se bojama te vrt napunilo različitim cvjetovima. Mirisi, kao i znanje, obogaćuju dječju dušu. Sretni smo i radosni, ali i puni školskih briga pa nas učitelji često potiču da ne zaboravimo šarenilo svojih ocjena.

Proljeće je napokon stiglo!

SRETAN VAM DAN ŠKOLE!!!

Vaši urednici!

ISKRE, list Osnovne škole fra Didaka Buntića
Kralja Tomislava 94. 88 260 Čitluk

Uređivački odbor:

Ravnatelj: Marin Kapular, prof.

Zamjenica ravnatelja: Ivanka Primorac, prof.

Pedagoginja: Milenka Šego, prof.

Voditelji sekcija: učitelji hrvatskog jezika i razredbene nastave

Tajnik: Ivan Sušac, dipl. iur.

Svečano obilježen Dan OŠ fra Didaka Buntića

Dana 16. svibnja 2016. godine učenici i djelatnici naše škole svečano su proslavili Dan škole. Obilježavanje je otpočelo sv. misom zahvalnicom, a zatim se nastavilo sportskim natjecanjima učenika u ekipnim sportovima. Najsvečaniji dio proslave svakako je bila školska priredba koja je počela u 11 sati. Priredbi su nazočili učenici, djelatnici, roditelji, kao i mnogi drugi, dragi nam gosti. Članovi dramsko-recitatorskih sekcija potrudili su se da priredba zabavi i opusti sve gledatelje. Priredba je otpočela izvedbom himne glazbenoga zbora č.s. Slavice Kožul.

Potom su izvedene sjajne točke naših kreativnih i talentiranih učenika.

Sudjelovali su: Dramsko-recitatorska sekcija nižih razreda s igrokazom *Baš si mi simpatična, budimo prijatelji*, učenica Ana Raguž iz VII. a razreda recitirala je pobjedničku pjesmu naše škole *Branitelji domovine*, a istu je napisala učenica Brigita Mandarić iz VIII. a razreda. Učenik IV. c razreda Ivan Ostojić osvojio je odlično treće mjesto na Županijskom natjecanju u krasnoslovu te je i on još jednom pokazao svoje umijeće i izrecitirao pjesmu *Rano sunce u šumi* pjesnika Dragutina Tadijanovića. Učenici petih razreda pokazali su svoje talente recitirajući pjesmu *Rastanak s učiteljicom*.

Obilje smijeha i važnu životnu poruku prenijeli su nam briljantni članovi Dramsko-recitatorske sekcije koji su sve prisutne dobro nasmijali i obradovali svojim igrokazom *Izgubljeni mobitel*. Naši učenici su zaista vrlo nadareni, ali prije svega jako marljivi i vrijedni jer je trebalo uložiti puno truda u realizaciju ovih izvrsnih nastupa. Ovim putem im još jednom čestitamo na njihovom velikom uspjehu.

No, to nisu jedini uspjesi naših učenika. Osim kreativnosti u glumi i krasnoslovu, mnogi naši učenici pokazali su da je naša škola među najboljima i u znanju. Učenica Antea Primorac iz VI. d razreda osvojila je 1. mjesto na natjecanju iz likovnoga stvaralaštva koje je organiziralo Federalno ministarstvo kulture i sporta, a isto se održalo u listopadu i podsjetimo, tema je bila *Volim baštinu*. Antein rad je nosio naziv *Vodenice*. Ove godine naši najbolji učenici predstavljali su svoju školu i na županijskim natjecanjima u znanju te postigli izvrsne rezultate:

matematika V. razred- učenik Ivan Juričić iz V. a osvojio je 3. mjesto, matematika (VI. i VII. razred) – učenica VII. b razreda Mirjam Šarac osvojila je 2. mjesto, povijest – učenica VII. b razreda Ivana Bošnjak osvojila je 3. mjesto.

Civitas – osam učenika i učenica VIII. razreda osvojili su 3. mjesto.

Sve ove marljive i uspješne učenike ravnatelj škole je nagradio knjigama s posvetom da imaju trajnu uspomenu i poticaj da svoje znanje šire te da i u budućnosti budu na ponos svojim roditeljima, učiteljima i cijeloj zajednici u kojoj žive. Još jednom im iskreno i od srca čestitamo! Ne smijemo zaboraviti ni veliku zahvalnost koju dugujemo svojim učiteljima koji nam prenose svoja znanja, vještine, uvijek nam pomažu i bodre nas na našem životnom putu. Dragi učitelji, hvala Vam što postojite! U veselom i opuštenom ozračju završila se školska priredba, a slavlje se nastavilo prigodnim domjenkom za sve okupljene.

Djetinjstvo je zlatno doba

Svi smo čuli za izreku: „Od kolijevke pa do groba, najljepše je đaćko doba”. Iako se nama djeci ne čini uvijek tako, kasnije ćemo se, kako kažu naši stari, u potpunosti složiti s tom izrekom.

Djetinjstvo uistinu jest zlatno, al' djeca to spoznaju prekasno. Mi, djeca, nažalost želimo što prije odrasti, što prije ući u „svijet odraslih”, a kada se to napokon dogodi, tada žalimo što je djetinjstvo prekratko trajalo. Ne smijemo dopustiti da nam djetinjstvo „projuri” ispred nosa, moramo živjeti trenutke, jer nikad nam neće biti ovako lijepo i ovako lako kako je sada. Neću reći da mi djeca nemamo svojih briga. Naravno da ih imamo, pa tko ih nema? I nama nije jedina briga škola, iako to roditelji često znaju spomenuti. Djeca moje dobi već su mladi ljudi i dakako da imaju svojih briga. Ali trebamo znati da će nam kasnije biti još teže. I nikad nam neće biti ovako kako nam je sada.

Dobro je da djeca maštaju o svijetu odraslih i da razmišljaju što bi moglo biti tada, ali ne da žele što brže odrasti i prerasti djetinjstvo u trenu.

Ana Soldo VIII. c

ŽIVOTNI CILJ

Svi ljudi imaju svoje životne ciljeve. Neki su nam se već ostvarili, al' postoje oni koji nisu. Svatko želi ostvariti u životu karijeru koju je zamislio (ostvariti svoje želje), ispuniti svoje želje i uspjehe.

Moj životni cilj je da postanem profesorica hrvatskoga jezika. Oduvijek sam voljela hrvatski, književnost i gramatiku.

Iz hrvatskog jezika sam uvijek imala odlične ocjene i trudila sam se postići što bolji uspjeh. Hrvatski mi je najdraži predmet jer mi je jako zanimljiv i trudim se da mi ide dobro.

Hrvatski je naš materinski jezik kojim pričamo, pišemo i sporazumijevamo se svakodnevno. Uvijek će nam biti potreban u životu koji god posao budemo radili. Ja iz hrvatskog najviše volim lirske pjesme, gramatičke vježbe i zanimljive lektire. Moj cilj je da se trudim i zalažem za što bolji uspjeh. Želim u životu biti uspješna profesorica hrvatskog jezika da svoje znanje prenesem na druge. Najdraži mi je hrvatski jer me ispunjuje i želim da na sve to prenesem. Trudit ću se ,nadati i imati vjeru u sebe da uspijem u svome životnome cilju.

Ana Raguž VII. a

Počela je nova školska godina

Dana 15. rujna 2016. godine počela je nova školska godina za 965 učenika naše škole. U crkvi Krista Kralja u Čitluku u 8:00 sati slavljena je Sv. misa za sve učenike i djelatnike škole. Nakon Sv. mise razrednici su učenicima uz prigodne riječi dobrodošlice dali raspored sati. Prvi put u školske klupe sjelo je 89 prvašića od čega 72 u centralnoj, a 17 u područnim školama. Svim našim učenicima želimo dobrodošlicu, kao i sretnu i uspješnu novu školsku godinu.

DAN HRVATSKIH BRANITELJA OPĆINE ČITLUK

Već šestu godinu za redom 18. rujna se obilježava Dan hrvatskih branitelja općine Čitluk. Svečanost obilježavanja započela je polaganjem vijenaca i molitvom ispred Spomen obilježja, a nakon toga je održana sveta misa za poginule branitelje u crkvi Krista Kralja u Čitluku. Nakon svete mise, sudionici današnje svečanosti u svečanom su se mimohodu uputili do hotela Brotnjo gdje je održana svečana akademija kao uspomena na sve Brotnjake koji su svoje živote položili za slobodu hrvatskog naroda na ovim prostorima. Na svečanoj akademiji nagrađeni su najbolji likovni i literarni radovi učenika. Nagrađena je učenica IV. c razreda naše škole Lana Vego za najbolji literarni rad. Iskrene čestitke Lani i svim nagrađenim učenicima.

Moja domovina

Moja domovina
Bosna i Hercegovina
oblika srcolika,
naroda raznolika.

Iako mala,
u nju su tri naroda stala.

Poštujemo narodne običaje
i ponosni smo na svoje zavičaje.

Njena brda i doline,
pružaju pogled pun miline.

Smokva, šipak, grožđe, šljiva
sve to moja domovina ima.

Ivana Pehar VI. d

MOJA ZEMLJA

Ovu pjesmu tebi pišem
i sa lica suzu brišem.
Pjesmu ću ovu pisat tebi
i tiho plakati u sebi.

Na toj se zemlji rodio djed moj
i tu je proveo život svoj.
Za njega si čarobna bila
kao jedna bajna vila.

Rodio se tu i moj ćaća,
odrasli su tu on i njegova braća.
Ti si mu u srcu bila,
ti si ga srećom punila.

I ja sam se tu rodio
i to nikad nisam sakrio.
Život bih svoj ja dao za te,
samo da ne diraju te.

Slavit ću uvijek sinove tvoje,
koji za te dadoše živote svoje.
Ti si za mene zemlja herojska,
ti meni si jedina – moja Hercegovina!

Marko Selak VI. b

Promatrala sam more

More je naša prirodna ljepota. Kada sam u blizini mora, osjećam se jako lijepo i smireno. Najviše volim kad se more uzmiče pljuštom i kad šumi. Kad promatram more razmišljam o lijepim stvarima. Najdraži su mi veliki valovi, koji se dižu, prskaju, pjene se i pljušte. Najviše me inspirira predivni zalazak sunca iza brda i dolina. Tada imam osjećaj kao da u tom trenutku ništa drugo ne postoji nego samo ja, žubor mora i zalazak sunca. More me uvijek odvede u predivne misli i lijepa sjećanja. Inspirira me i nadahnjuje. More je tako čisto i bistro da se može vidjeti svaka životinja koja pliva pod morem. Zbog sveg ovog more je najljepše mjesto za odmaranje, razmišljanje i uživanje u prirodi.

Ana Raguž VII. a

JESEN

Jesen je došla,
dječja igra je prošla.
Sunca je malo, dani su kratki,
dozrijevaju nam plodovi slatki.
Lišće nam opada,
i boji ulice šarenim bojama.
Ptice nam na jug odlaze,
još nam hladniji dani dolaze.
Jesen je lijepo godišnje doba,
u njemu svatko nešto novo proba.

Andela Primorac VIII. b

Najmanji listić na grani

Opada lišće, a grana se miče. Jedan mali listić ostao je na grani. Pomislio je kako nije lijepo biti sam na grani. Odjednom se grana zaljuljala i mali listić je pao na tlo. On je bio najljepši i najmanji listić. Ljudi su ih gazili. Jednog je dana jedna djevojčica Lana prolazila ulicom, uzela mali listić i ponijela ga kući. Mali listić bio je jako sretan kod djevojčice Lane. Listić je djevojčicu Lanu podsjećao na jesen, a djevojčici je jesen postala najljepše godišnje doba.

Klara Ćorić IV. c

Jesen

Jeseni lijepa, s bezbroj čudnih šara,
kuda prođeš ti, žuta boja vlada.

Mrk je odsjev tvoga sjaja,
što si ga našim voćnjacima dala.

Modre sjene, mrlje žute,
obojale su naše pute.

Ori se života klatno,
dok ti koračaš polako.

Čast proljeću, cvatu bijelom,
al' jesen sad upravlja selom.

Marta Sivrić VIII. b

JESEN

Jesen šumskom stazom hoda,
sa košarom punom ploda.

U košari ima svašta,
sveg što smisli tvoja mašta.

Staza duga zlatno sija,
prepuna je jesenskih čarolija.

Na njoj lišće pokrivač plete,
veselo ga kvari dijete.

Šareni nas kraj veseli,
uskoro će i da se bijeli.

Stigla jesen i s njom dunja žuta
i krošnje će ostat bez kaputa.

Nikolina Rozić VIII. b

Sloboda kao najdragocjenije blago

Svakom čovjeku najvažnija je sloboda. Svi vole vlastitu slobodu. Sloboda je Božji dar, nije nešto što se podrazumijeva. I kao što je slučaj sa svim Božjim darovima, važno je kako ćemo s njom postupati. Dana nam je radi toga da možemo voljeti Boga i ljude da bi nam život bio ispunjen, da bismo imali miran život. Bog nam je dao slobodu, a time i odgovornost. Uz dar slobodne volje, Bog nam je dao sposobnosti da možemo razmišljati, donositi odluke i raspoznavati ispravno od neispravnog. Na taj način slobodna volja bi trebala biti temeljena na razumnom izboru. Zato svi trebamo pravilno iskoristiti slobodu kao Božji dar, a ne smijemo je ni u kom slučaju krivo upotrijebiti niti s nečim drugim zamijeniti.

Ana Raguž VIII. a

DAN UČITELJA

Povodom 5. listopada, Svjetskog dana učitelja, želimo Vam čestitati Vaš dan te izraziti zahvalnost i poštovanje za znanje koje prenosite i strpljenje kojim nas svakodnevno vodite do novih vrijednih saznanja, kako nastavnih tako i onih životnih.

Učiteljska profesija jedan je od najljepših i najodgovornijih poziva, a današnji je dan još jedna prigoda više da se prisjetimo koliko je važna.

DAN UČITELJA

Dan učitelja se obilježava 5. listopada svake godine. Na dan učitelja trebamo zahvaljivati i častiti naše učitelje. Učitelji su jednim dijelom naši odgajatelji tj. možemo ih nazvati našim roditeljima. Od naših malih nogu oni nas uče kako živjeti, kakav će naš život biti, pripremaju nas za ovaj svijet. Učitelji su nas naučili svim bitnim korijenima života, sve najbitnije stvari koje nas čekaju. Učitelji su odvajali vrijeme za nas, voljeli nas, poštovali, odgajali. Škola je naš drugi dom. Učitelji se mogu nazvati voditeljima, jer oni vode proces našeg školovanja, uvode nas u to, dočekuju ispruženih ruku. Na Dan učitelja trebamo se sjetiti učiteljske tople ljubavi, njihovog dobrog srca, tog lijepog lica i ruke koja je stigla uvijek pomoći, kad je trebalo.

Učitelji se vole do kraja života i uvijek ćeš ih se sjećati. Zapamti jedno, ti ljudi, učitelji, su vrijedni zlata, i upamti ih jer će ti trebati, a njihove riječi nikad zaboravit nećeš.

Marija Sofija Mijatović VIII.a

Obilježavanje Didakovih dana

Povodom 13. Didakovih dana, 7. listopada 2016. godine, učitelji, učenici i predstavnici uprave naše škole posjetili su spomenik fra Didaku Buntiću u njegovoj rodnoj Paoči. Učenici su ovom prigodom položili cvijeće i zapalili svijeće na fra Didakov spomenik kako bi na taj način još jednom odali počast ovom velikom čovjeku - humanisti i domoljubu, koji je svojim djelima i humanitarnim radom zadužio sve nas, kao i generacije koje tek dolaze.

Nikada se ne smije zaboraviti sve dobro što je fra Didak učinio za naš narod i svoju Hercegovinu. Na starijima je odgovornost i dužnost da to sjećanje prenose na mlađe generacije te da se uspomena na ovog hercegovačkoga velikana dugo očuva. Naša škola ponosno nosi njegovo ime, a naši učenici se svake godine svojim literarnim i likovnim radovima rado osvrnu na njegov život i djelo, pokazujući da im je vrlo blizak i danas, premda je živio prije 100 godina. To najbolje dokazuje njihova rečenica: Dragi oče, fra Didače, hvala ti na tvom naslijeđu!

FRA DIDAKOVO DOPISIVANJE SA UČENICIMA

Vrlo važan element u fra Didakovoj metodi, odnosno načinu opismenjavanja u Seljačkim školama, bilo je njegovo dopisivanje s učenicima. „Svakog dana pošta je donosila čitave pakete pisama i dopisnih karata, koje su učenici i učenice, često iz najudaljenijih sela, pisali ili samo potpisivali fra Didaku. On je na svako odgovarao i svakom davao priznanje”.

I sam fra Didak spominje i naglašava to dopisivanje. „Ja sam često po cijeli dan čitao pisma svojih početnika seoskih mladića i djevojaka, koje su mi slali kao znak njihova uspjeha i napretka u čitanju i pisanju, i na njih odgovarao. Tako su oni naučili i jedno i drugo”. Uistinu često su se nalazile na njegovom stolu čitave gomile pisama i listića, koji su bili napisani jedva čitljivim, nevještim i početničkim slovima, a on ih je sve čitao i popravljao te odgovarao na njih pohvalama i poticajima za daljnji rad i napredak. To je bila njegova metoda, koju je mogla izmisliti samo njegova ljubav prema narodu.

Uređivački odbor

Prijateljstvo u mojim očima

Prijateljstvo je najveće blago u životu. Prijatelju možemo povjeriti naše tajne, prve ljubavi i poteškoće. Prijatelj je najpotrebniji u teškim trenucima, jer znaš da ga uvijek imaš za oslonac. I kad doživiš kakav uspjeh možeš ga podijeliti s najboljim prijateljem. Kad se ponekad i posvađamo, zapitam se je li ova svađa odista potrebna. Neki ljudi pokušavaju uništiti to prijateljstvo, ali ne mogu jer nam je ono važno. Da bismo ga još više nadogradili, trebamo si međusobno pomagati i radovati se tuđim uspjesima i postignućima. Ne smijemo se vrijeđati i rugati jedni drugima. Trebamo biti kao jedna zajednica, bez nepotrebnog svađanja. Radosna sam što imam najboljeg prijatelja jer prijatelj je sve.

Marijeta Šarac VII. c

MOLITVA

Molitva je radosni susret s Bogom koji ima uvijek vremena za nas, naše brige i potrebe. Molitva je jedan ugodan razgovor s Bogom. Svaki čovjek treba da čezne za susretom s Bogom, da u Bogu nađe sve ono za čim njegovo srce čezne. Molitvom ljudska duša traži Boga da mu pruži ljubav, hvalu i štovanje. Moliti znači biti svjestan svoje nemoći, te tražiti Božju pomoć. Zar ima išta ljepše, korisnije, bolje, spasonosnije i čovječnije od toga kada čovjek kleči onako sklopljenih ruku i moli svoga Stvoritelja za pomoć. Molitva dolazi iz srca, pa onda jača. Jaka je i dobra koliko je jako i dobro srce iz kojeg dolazi. Molitva je toliko moćna da mi ne možemo ni zamisliti to. Ona je tajni duševni razgovor koji daje snagu našem srcu. Može biti kao najdublji stan čovjeka, kao vjerovanje u Božju dobrotu.

Molitva traži opraštanje, a ako je prava molitva mijenja naš život. Pomaže nam bolje živjeti kršćanski život. Molitva je oslonjena na svu dobrotu u Boga.

Martina Kordić VIII. d

DANI KRUHA

Dani kruha su 13. listopada. To je dan kad svaki đak u školu donose košaru s pecivom. Neki čak donesu i šipke. U školi pripremimo jedan stol i na njega stavimo pecivo koje smo donijeli. Svi u razredu se počastimo s nastavnicima, ali i odnesemo u druge razrede. I drugi razredi nas časte. To mi je jedan od omiljenih događaja i želim da bude svaki dan.

Ivan Petrović VIII. d

Kruščići i slastice lijepo

Kruh je zdrava hrana,
njega jedemo svakog dana.

Uz kruh i pogačice,
svi volimo slasne kolačiće.

Ukusan je fin i mek,
njega voli svaki čovjek.

Dani kruha za brace i seke,
i oni obožavaju krafne meke.

Kruh jedemo svaki dan,
svima nam je dragi san.

Klara Ćorić IV. c

MJESEC HRVATSKE KNJIGE

Moja omiljena knjiga

Moja omiljena knjiga je „Divlji konj“. Tu knjigu sam nedavno pročitao i jako mi se svidjela. Ja se u toj priči poistovjećujem s glavnim likom. Kao i divlji konj, nisam baš sklon svim pravilima koja mi se nameću. Knjiga mi se jako sviđa što na neki način poučava o odrastanju te o samostalnosti. Knjiga me također poučila da tvrdoglavost i neposlušnost samo vode u jednu veliku provaliju. Divlji konj je imao jako zanimljiv život, kakav se ja nadam da ću imati. Naravno, ne kao on doslovno, ali bar da će biti zanimljiv. Ova knjiga pokazuje kako život ima dobre i loše strane, te kako iza svakog lošeg događaja uvijek postoji onaj događaj koji svom svojom srži vraća onaj stari dobri osmijeh na lice.

Ivan Niko Prusina VII. c

Priroda me zadivljuje svojoj ljepotom

Priroda je za mene djelić raja koji je pao na Zemlju. Jednostavno je zadivljujuća u svojoj ljepoti. Kroz svaki dan otkrivam nova čuda koja se kriju u srcu Majke Prirode. Ako se dobro obrati pozornost na njezinu ljepotu, može se osjetiti prisutnost četiri elementa. Možemo osjetiti vjetar u našoj kosi, kako nam šapće tajne svijeta i kroz koje je krajeve prošao. Voda me po vrućim ljetnim danima zove, priziva i mami svojim valovima, te se gubim u njezinoj dubini. Sunce koje probada njezinu površinu, te ulazi u dubine, otkriva mi bogatstva koja su duboko skrivena u njezinoj unutrašnjosti. Zemlja me mani svojim osebnim krajolikom. Istražujem njezinu ljepotu u šumama, dolinama i kotlinama, nizinama i visinama. Zamišljam mitske vile i vilenjake kako igraju čarobno kolo, stvarajući iza sebe krug napravljen od gljiva, te da se igraju skrivača sa mnom.

A vatra je zaseban element. Vatrom možemo osjetiti toplinu bližnjih. Vatra nam daje svjetlo u tami i opija nas kričavim bojama koje su nimfe vatre stvorile da nam dočaraju dojam njihovog elementa. Kroz te elemente osjećam mir, trans, misteriju i tajne koje mi Majka Priroda šapće, govori tiho, tiho, da ih samo u svom srcu mogu čuti.

Maro Bulić VIII. a

Sretan Božić i 2017.godina

ZIMA

Došla je nedavno, kao kradom, u naše kuće,
u naše vrtove, škole i šume.

Gustim oblacima prekrila sunce i sivilom obojala ulice,
zanijela je pust vjetar kroz usnule krošnje drveća.

Proširila se nebom,uspavala sunce i ostavila mraz na vršcima trave.

Kao dijamanti, zasjale su zaleđene travke prepune kristalića leda.

Čuje se šuštanje vjetra kroz opalo lišće, a iz domova dopiru zvuci pucketanja vatre.

Sve je tako čarobno.

Vraćaju se draga sjećanja na djetinjstva.

U jutarnjim satima se osjeća miris kiše.

Prozori su zamagljeni, zora se budi,

a uspavano sunce donosi još jedan zimski hladan dan.

Katarina Barbarić VIII. d

BOŽIĆNI OBIČAJI

Opet je došlo to vrijeme. Počela je zima, a s njom i sve zimske radosti. Iako ovdje kod nas rijetko pada snijeg, to ne znači da nas zima ne veseli. U zimskom razdoblju se događa mnogo toga što naša srca ispunja toplinom i srećom. Najviše od svega sretnima nas čine Sveti Nikola i Božić.

Sveti Nikola je svake godine 6. prosinca. Tad je pravo veselje u svakoj obitelji. Dobivaju se darovi, razmjenjuju čestitke, čestitaju imendani...sve to po malo ispunjava nas srećom. Nekoliko dana prije Svetog Nikole počinje Advent. Advent je vrijeme pripreme za Božić. Četiri tjedna prije Božića pali se prva svijeća i tako svake naredne nedjelje. Dan prije Badnje večeri prave se kolači, razne slastice i slana jela. Naravno, bor je odavno okićen, a nakon napornog dana svi idu na spavanje jer sutra je Badnjak. Na Badnju večer unose se badnjaci, svi se družimo i zajedno objedujemo. Tu večer sjedimo do kasno, pričamo šale i

događaje koji su se događali prošlog Božića. Nakon takvog dana svima nam je potreban odmor, pa krenemo na počinak.

Božićno je jutro dan 25. prosinca, kad slavimo rođenje malenog Isusa. Dom je ispunjen posebnom ljubavi i srećom. Nakon božićnog doručka spremamo se za svetu misu. Na svetoj misi svi su sretni jer je Isus ponovo s nama. Po završetku mise vraćamo se kući gdje se nastavlja božićni ugođaj. Dođu moje sestre, nećaci i svi zajedno objeđujemo ručak, koji je napravila moja mama s puno ljubavi i truda. Zapjevamo i neku pjesmu da još malo dodamo čari tom svetom blagdanu. Božić je jedanput godišnje i tad treba vladati mir i ljubav.

Irena Barbarić VIII. c

Marta Stojić III. c

BOŽIĆNA LJUBAV

Ispod bora moga čista,
Isus u jaslicama blista.
Svijeće na boru osvjetljuju noć,
u svako srce ljubav će doć'.
Božiću mali, od srca ti hvala,
za tebe kucaju naša srca mala.

U iščekivanju Božića

Dok svijeće na boru blistaju,
svi Božić s radošću iščekuju.
Ispod bora pokloni stoje,
samo sate do Božića broje.
Djeca su s radošću zaspala,
o malom Isusu najljepše snove snivala.

Deni Mandarić IV. a

Božić - blagdan mira i ljubavi

Božić je blagdan kada slavimo rođenje Isusovo. U to vrijeme među nama treba vladati mir i blagostanje. Starijima i siromašnima uvijek treba pomagati, a posebno za Božić.

Siromahu na ulici ne treba puno da bude sretan, tek mali znak pažnje ili topli napitak može unijeti ljubav i toplinu u njegov dom. Na Božić idemo na misu i ručamo s najmilijima, svojom obitelji. Ne zaboravimo posjetiti naše bake i djedove, da nas oni ne bi zaboravili i osjećali se usamljeno. Dijelimo mir i ljubav s drugima koji to nemaju.

Ana Milićević VIII. a

VALENTINOVO

Valentinovo je dan zaljubljenih. Obilježava se 14. veljače. Sve se vrti oko ljubavi. Svaka osoba u dubini svoga srca za njom čezne. Čezne za tim da ga drugi čovjek bezuvjetno ljubi. Raduje se kada mu netko uzvraća ljubav. Tada u njemu nešto procvate, lice mu je ozareno radošću. Osjeća se prihvaćenim i voljenim. Bajke nam govore da ljubav može okamenjene ljude ponovo probuditi u život, životinje ponovo učiniti ljudima. Zle ljude može preobraziti u divne prinčeve i princeze koji su vrijedni ljubavi. Ljubav je čaroban osjećaj. Zbog nje su se vodili ratovi, ali ljubav na kraju uvijek pobijedi. Ljubav sve pobjeđuje. Svaka osoba ima svoju drugu polovicu, koja nas nadopunjuje i čini sretnima. Ako ste sretni sa tom osobom, a ne znate iz kojeg razloga, e to je prava ljubav. Shvatite da bez te osobe ne možete zamisliti svoj život. Ona je za vas sve, vaš cijeli svijet koji možete zagrliti s obje ruke.

Bog nas je stvorio iz ljubavi, da živimo i rastemo u njoj. Nijedna osoba na svijetu nije rođena da bude sama. Rođeni samo za nekoga i netko je rođen za nas.

Ana Raguž VIII. a

Vrijednost ljubavi u životu

Što će nam ljubav? Zašto ljubav postoji? Bi li se svijet raspao da nema ljubavi? Na sva ova pitanja odgovorit ću vam ja.

Ljubav vam treba više od ičega u životu. Ako nemamo ljubavi, nemamo ništa. Ljubav se teško pronalazi. Ljubav postoji da bi se svi ljudi na svijetu voljeli. Zamislite da nema ljubavi, svijet bi bio ružan, tužan, tmuran...jednom riječju odvratan. I zadnji odgovor: Da! Svijet bi se raspao da nema ljubavi. Da nema ljubavi ne bi bilo ničega, pa čak ni nas. Ljubav je zlato,zato je čuvaj!

Marija Juričić VI. d

Dani hrvatskog jezika

Povodom manifestacije Dani hrvatskog jezika koja se tradicionalno obilježava od 11. do 17. ožujka svake godine, učenici naše škole su kroz sate hrvatskoga jezika i radom u sekcijama obilježili Dane hrvatskoga jezika.

Kako volim i cijenim svoj hrvatski jezik

Jezik je najdragocjenija tekovina čovječanstva, ali kako je čovječanstvo u stvarnosti mozaik naroda s vlastitim povijestima i kulturama, tako je ljudski jezik predstavljen kao mozaik narodnih jezika. Pojedincu je i materinski jezik svetinja, on mu je kao pupčana vrpca koja ga povezuje s domovinom i narodom. Hrvatski jezik je vrlo složen i zato ga valja razmatrati veoma pažljivo i strpljivo sa svih strana. Prema njemu je potrebno postupiti s puno ljubavi, posebno se potruditi, te uz pomoć svih podataka današnjice upoznati hrvatski jezik. Da bi mogao voljeti ono što te veže uz tvoj narod i domovinu, potrebno je znati povijest i kulturu jezika. Ako želimo voljeti i cijeliti hrvatski jezik odlučimo ga upoznati, jer kako ćemo cijeliti ono što ne poznajemo, kako da volim ono što ne vidjeh i ne pročitah? Hrvatski standardni jezik je jezik s kojim se Hrvati služe u javnom životu tj. u novinama, upravi, znanosti i uglavnom književnosti. U hrvatskom jeziku postoje tri narječja, a to su štokavsko, kajkavsko i čakavsko, te tri govora ekavski, ikavski i jekavski. U određenim dijelovima Hrvatske priča se različitim narječjima i govorima. Svaki jezik ime je dobio prema zasnivanju imena svoga naroda, a ovog puta prema imenu Hrvat. Uvijek sam se pitala zašto mi je tako teško izgovoriti naše riječi i što to ima u hrvatskom jeziku? I kako sam rasla dobila sam neke odgovore na ta pitanja. Ja imam mišljenje da je hrvatski jezik poseban, neostvariv i ponajviše tajanstven, pun pravila i normi, ali prema svim pravilima tog tajanstvenog jezika imam mišljenje da je hrvatski jezik zaista divan jezik. Postoji neka čarolija u tom jeziku, u svemu što dolazi iz njega i s njim. Baš upravo radi toga ga toliko volim i cijenim. Kada sam počela opisivati zašto i kako volim i cijenim svoj hrvatski jezik, ni sama nisam bila svjesna da ga toliko cijenim. Toliko je tajanstven da još uvijek nisam uspjela probiti taj tajni sloj u tome jeziku. Gdje je ključ? Zapravo da vam kažem ni sama ne znam, samo znam jedno: od danas pa na dalje davat ću mnogo više za svoj jezik, više ne mislim da je to samo jezik. Neka ostane tajna u njemu, ključ će ipak netko nekad valjda naći.

Ana Marija Cvitanović VIII. a

Moja domovina

Ovo je nešto što nigdje nema,
što majka Zemlja jednom rodi,
ovdje je srce slobodno i sjetno,
tu je ljubav u slobodi.

Dah mi se gubi
kad nogom stanem
na taj lijepi, dragi krš,
ovdje se priča i pjesma piše,
ovdje se punim plućima diše.

Volim to sunce sa posebnim sjajem
i kada se kupaš u smilju,
volim tu kišu, buru i krpu,
svaki taj kamen, šikaru i rupu.
Za tebe, domovino moja,
ljubavi imam u izobilju.

Lijepa su mi mnoga mjesta,
mala sela i gradovi,
ali kad se kući vratim
najljepši su, domovino moja,
tvoji skromni zidovi.

Preletjeti, oploviti,
prošetati i vidjeti,
hoću, mogu, a i trebam,
poklonit se svim ljudima,
ali tebe, domovino, ne dam.

Plakat ćemo, molit ćemo,
sve zajedno proći ćemo,
ostarjeti s tobom želim,
nigdje ti se, domovino moja,
ja ne selim.

Josip Pehar VIII. c

Proljeće je

Proljeće je. Životinje se bude, cvijeće cvjeta, ljudi rade i bliži se Uskrs. Proljeće me svake godine razveseli. Lagane kiše padaju, djeca se igraju i veselo idu u školu. Pčelice zuje, ptičice pjevaju i svi se proljeću raduju.

Mia Vlaho IV. b

PROLJEĆE

U mjesecu ožujku proljeće je stiglo,
svu djecu na noge je diglo.

Kad najdraže proljeće krene,
nastaju od drveća sjene.

Sunce žarko polje zlati,
sjaje se trave vlati.

Cvijeće šarenu haljinu tka,
njoj se veseli priroda sva.

Uz zujanje pčela i pjev ptica,
trčimo livadom nasmijana lica.

Ana Ostojić IV. b

Buđenje proljeća

Proljeće se polako, ali sigurno vratilo u moj zavičaj. Ove godine mu se nije žurilo. Jutra su sve toplija. Sve više je sunčanih dana. Zelenilo svuda oko nas. Ptice cvrkuću sa stabala i pjevaju pjesmu proljeća. Livade su se prošarale cvijećem svih boja. Izgledaju poput naslikanih slika. Proljeće donosi život, sreću i veselje svima. Ono je nov početak za ljude, biljke i životinje. Zato vjerujem da svi ljudi zbog toga najviše vole proljeće.

Sara Petrović IV. b

SUNCE

U dolini rijeka
žubori, a sunce
prolazi kroz redove drveća.

Petra Miletić VI. a

CVIJEĆE

Cvijeće se rascvjetalo.
U šumi se sve šareni.
Tuzi je došao kraj.

Karla Pervan VI. a

Posjet mališana dječijeg vrtića

U četvrtak i petak (6. i 7. travnja 2016. godine) mališani Dječjeg vrtića Čitluk i Učilice „Zvončić“ u pratnji odgajateljica posjetili su našu školu.

Prigodnu dobrodošlicu priredili su im članovi Dramsko–recitatorske sekcije, učenici V. razreda. Program su započeli igrokazom „Školski razgovor“, a završili pjesmom „Kad si sretan“. U znak zahvalnosti mališani Dječjeg vrtića su ih počastili cvijećem, slikama i vijesnicima proljeća koje su izradile njihove vrijedne ručice uz pomoć teta. U sklopu posjeta školi mališani su obišli školsku knjižnicu, ured ravnatelja i pedagoginje škole. Kroz kratak razgovor sa školskom knjižničarkom upoznali su se s radom školske knjižnice. Pedagoginja ih je ukratko upoznala sa svojom ulogom u školi i upisom u 1. razred koji im tek slijedi. Susret je protekao u veselom ozračju na obostrano zadovoljstvo mališana, učenika i osoblja škole.

Živjeti znači boriti se

Život nije jednostavan, to svi znamo. Svi mi, i pred malim preprekama, lako zastanemo i cilj života nam postane nedostižan.

U svakom trenutku života moramo biti svjesni da nitko, čak i kada smo uvjereni u suprotno, ne živi savršen život. Svaki čovjek vodi svoju borbu u kojoj nema ni pobjednika ni gubitnika, samo beskrajna borba za preživljavanje. Naravno, svaka borba ima svoje dobre i loše trenutke, svoje uspone i padove, svoju sreću i žalost. Treba pustiti dobro da ispliva na površinu, a ono loše zanemariti i pokušati učiti na svojim pogreškama. Kada nam baš ne cvjetaju ruže, moramo biti svjesni da ima ljudi koji su potpuno zarasli u trnju života koje ih guši; kada smo bolesni, znajmo da se neki ljudi bore za posljednji udisaj; kada smo u svađi, trebamo biti zahvalni jer se neki nemaju s kim svađati – potpuno su sami. Nikad ne možemo znati što se događa u srcima drugih ljudi oko nas, koji su njihovi problemi i dvojbe. Ali, jedno sam sigurna – kroz život ne možemo sami. Treba nam potpora drugih ljudi i Boga.

Mirjam Šarac VIII. b/9

Da imam moć...

Svatko je barem jednom sanjario kako bi bilo u životu da ima moć letenja, snagu desetorice ili da mu paukove mreže izlaze iz ruku. Ali, jesu li to moći koje su svijetu zaista potrebne? Da imam moć praštanja, svijet bi postao mirniji, spokojniji i sigurniji. To je super-moć koja se bori protiv rata. Da imam moć nesebičnog darivanja, svijetom bi se širio osmijeh, radost i veselje. To je super-moć koja se bori protiv siromaštva i neimaštine. Da imam moć strpljenja i smirenosti, nestalo bi ljutnje, mrzovolje i neprijateljstva. To je super-moć protiv svađe. Da imam moć ljubavi, svijet bi postao bolje mjesto, jer ljubav se bori protiv zla. Ove moći nisu samo mašta ili san, svatko od nas ih ima. Samo pitanje je zašto ih ne koristimo? Počnimo se koristiti ljubavlju, a ne izlikama jer Ljubav nadilazi sve.

Ivana Bošnjak VIII.b/9

Uskrsni blagdani Uskrs

Dan nam Veličanstveni dolazi,
Isus je kroz smrt prošao.
Zloga je pobijedio,
Sveto proročanstvo slijedio,
Svoju nam riječ proslijedio.

On je rođen da umre za nas,
„Ti si Sin moj ljubljani” s neba se ori glas.
Poncije Pilat lažno ga osudi,
„Hoćemo Barabu” narod prosudi.
„Oprosti im Bože jer ne znaju što čine”,
No iz njih govorahu glasovi iz tmine.

Pokopan je u grobnici tamnoj,
Njegova duša bijaše prepuštena sebi samoj.
Prošao je kroz Pakao, Čistilište, Raj.
Otac ga odjene u sav nebeski sjaj
Uskrsnu kako i reče,
U svijetu nije bilo veće sreće.
Smrću svojom ponudio nam je spas,
Na Nebesku gozbu pozvao je sve nas.

Maro Bulić VIII. a Anđelka Vučić VIII. a

OPROST

Oprost je nešto jako važno, pogotovo za kršćane. Isusove riječi bile su to da uvijek i svima trebamo praštati. Praštanje je jedna od stvari s kojom se svaki dan susrećemo. Oprost je lijek za problem. Nije lako oprostiti, ali kad nas netko duboko povrijedi, oporavljamo se tek kad oprostimo. Ljudi većinom praštaju sve osim iskrenosti. Čovjek se uzdiže iznad svih onih koji ga vrijeđaju samo oprostom. Ljudski je griješiti, ali božanski je praštati. Oprost je nešto što moramo naučiti, ne kao dužnost ili obvezu, nego kao iskustvo srodno iskustvu ljubavi, ono mora nastati spontano. Oprost je odlika velikih ljudi, ljudi koji vole, hrabrih ljudi. Ne postoji osveta tako slatka kao oprost. Ne mijenja oprost prošlost, nego obogaćuje budućnost. Oprost je kao miris koji ljubičica ostavi na stopalu koje ju je zdrobilo. Bez oprosta nema budućnosti.

Martina Kordić VIII. d

KAKO DOŽIVLJAVAM USKRS

Uskrs je najveći kršćanski blagdan. Tada slavimo uskrsnuće Mesije, spasitelja naroda, Neizrecive Ljubavi. No, što meni Uskrs zapravo znači?

Za mene je Uskrs blagdan reinkarnacije moje duše, ponovne čistoće, duha i uma koji su prije uskrsnuća bili zatrovani mržnjom, ljutnjom, tugom, iskvarenosti i sveopćom negativnom energijom. Zapravo, kao kršćani moramo živjeti kao da je svaki dan Uskrs. Moramo se sjetiti da je Svevišnji, Gospodar svega, sišao na svijet u obliku čovjeka, krhkog, prolaznog bića kako bi ga se nazivalo lašcem, zlim, zavodljivim i kako bi njegov zemaljski život bio završen na križu. No, Isus Krist nije umro nizašto. Umro je za mene, nas, te za svako biće na kugli zemaljskoj. Svojom smrću na raspelu otkupio je sve naše grijeha kako bi blagovali s njim u Nebeskim Dvorima. Isus je činio čuda. Možda je vodu pretvorio u vino, uskrsnuo mrtve, liječio gubavce, vršio egzorcizam nad opsjednutima, postio 40 dana od svih ljudskih potreba, no to je sve učinio za najveće čudo, ljubav. Ljubav za nas. Ljubav vrijedna strahopoštovanja. Isus me voli. Stvoritelj me voli. Opijeni smo Njegovom ljubavlju, a da toga nismo svjesni. Uskrs je blagdan kad je Isus razbio silu tame, nesvetu tminu svojim uskrsnućem. Slomio je kamen temeljac Njegovog groba, koji je predstavljao barijeru živog svijeta i svijeta mrtvih. Dao mi je priliku za pokoru, tako da se 40 dana očistimo od svih naših grijeha.

Uskrs je najveći kršćanski blagdan, ali s razlogom. Uskrs je blagdan duhovne obnove i duhovne reinkarnacije. Za Uskrs i zapravo kroz sve dane osjetimo Božju ljubav i mir. Isus nas voli.

Maro Bulić VII. a

UPISI U PRVI RAZRED

Upisi djece za školsku 2017./2018. godinu počeli su 25.04.2017. a završili su 04.05.2017. godine. Upis djece protekao je u suradnji s povjerenstvom za upis učenika u prvi razred koji su omogućili pozitivno ozračje i toplu dobrodošlicu svim učenicima i roditeljima. Učenici V.-ih razreda izradili su prigodne čestitke budućim prvašićima kao uspomenu na upis u I. razred.

U centralnoj školi upisano je 72 djece, od toga 31 dječak i 41 djevojčica.

U šest područnih škola (6) upisano je 23 djece, od toga 13 dječaka i 10 djevojčica.

Učitelji se nadaju uspješnoj suradnji s roditeljima, što je garancija uspješnog odgojno-obrazovnog procesa.

MAJČIN DAN

Majka

Majku volim najviše na svijetu. Svojoj se majci mogu uvijek obratiti jer je ona najbolja osoba na svijetu. Majci ću za Majčin dan pokloniti cvijet, jer mi ona znači cijeli svijet.

Klara Ćorić IV. c

Majka

Moja majka
Lijepa kao bajka.
Oči joj sjaje
Neće da staje.
Sva u nježnosti
Srce puno darežljivosti.
Njene želje
Moje su veselje.
Ljubav njena
Jaka kao stijena.
Moja draga majka
Velika značajka.
Mom životu
Daje ljepotu.

Magdalena Lovrić VIII. a Anđela Vučić VIII. a

Majčin dan

Naša majka je vila,
oduvijek će biti,oduvijek je bila.
Ručice nježne njene,
kao latice dotaknu mi vene.
Osmijeh s ljubavlju nam pruža,
jer ona je naša biserna ruža.
Proljeće u cvatu,ona će biti,
i svoju ljubav nikad neće kriti.

Ana Odak VI. d

Živjeti znači boriti se

Čudan je ovaj život. Nalazimo se ovdje bez svoga pristanka, zajedno s drugima.

Ali, nismo tu slučajno.

Onaj koji nas je stvorio ima s nama velik plan. Rođeni smo kao neispisana ploča, a kređa je u našim rukama. Možemo ploču ostaviti praznu, možemo ju „išvrljati“, a možemo napraviti remek– djelo. Na nama je da odlučimo. Život je veliki dar koji trebamo voljeti i kada je teško, kad nam se ispriječe bare i oluje, nepremostive provalije. Vrijednost života je u tome koliko dajemo, koliko volimo, koliko se borimo. Život je ciklus u kojem se beskrajno izmjenjuju radost, smijeh, patnja, bol. Poslani smo na ovaj svijet da se izborimo u utrci do cilja. Nakon što dosegne taj cilj, shvatit ćemo da je vrijedilo boriti se sa svim preprekama. „Život je borba, bori se!“ rekla je sićušna žena koja se nije rodila sveta, nego je to postala po svome načinu života. Ta žena je bila sitna tijelom, ali velika djelima svojim.

Lucija Kordić VIII. a/9

POGLED U BUDUĆNOST

Vrijeme prolazi. Svakim danom smo stariji. Nije bitno što smo ostavili u prošlosti jer prošlost je iza nas, a budućnost ispred. Nitko od nas ne zna što ga sutra čeka. Sutra je novi dan i nova borba, ali se ne moramo ničega bojati, jer nam Bog daje onoliko koliko možemo ponijeti. Pred nama je velika budućnost. Ja sam još na pragu života. Još nekoliko mjeseci i ispred mene je velika odluka, koju ću školu upisati i čime ću se u životu baviti. U budućnosti će sigurno biti puno uspona i padova, ali poslije svakog pada ustati ćemo se još jači. U budućnosti upoznat ćeš puno novih ljudi. Neki od njih će ti zabiti nož u leđa, a bez nekih nećeš moći zamisliti budućnost. Kad ti zabiju noževe u leđa, ti ćeš ih s vremenom sve izvaditi. Ti ćeš preboljeti to, al' oni nikad neće preboljeti tvoj osmijeh. Tada ćeš biti puno jača i spremnija jer znaš kakvih sve ljudi ima u životu. Vrijeme će prolaziti, ali nije bitno da vrijeme samo prođe. Bitno je kako smo iskoristili vrijeme. Bitno je da smo svaku sekundu iskoristili baš onako kako je najbolje. Ja mislim da se u budućnosti ničega ne treba bojati, jer kao što rekoh, Bog će nam dati onoliko koliko možemo podnijeti.

Budućnost je pred nama!

Andela Primorac VII. b

Osnovna škola - koje uspomene ću ponijeti

Na samu pomisao da sam već osmi razred i da se ubrzo rastajemo jedni od drugih, te da će svatko birati svoj put nakon osnovne škole, naježim se. Od prvog razreda pa sve do sada zblížili smo se. Osam godina nije mala stvar, tih osam godina učinilo je da mi postanemo jedno. Naučili smo braniti jedni druge, pomagati i voljeti. Izuzev stvari koje smo naučili u školi, najbitnije je naučiti biti čovjek. Kroz ovih osam godina bilo je suza, smijeha, prvih simpatija...Škola nije samo nešto naučiti, tu je i da se steknu novi prijatelji. Moj put je bio moj razred, VIII.b. Zahvalna sam Bogu na tom. Uz njih sam naučila voljeti i imati osjećaj za druge. Oni su upravo razlog svega toga. U teškim trenucima bili su tu, a razlog dobrim trenucima su bili oni. Prijateljstvo je jedinstvena stvar. Treba ga znati cijeliti. U osnovnu školu smo zakoračili malim koracima, a iz nje izlazimo kao veliki ljudi. Svatko će birati svoj put. Tada ćemo se razići, jedan po jedan. U srednjoj školi ću ući u novi razred, vidjeti nepoznata lica koja ću uvijek uspoređivati sa starim licima. Tu će biti neke druge, nove osobe, uz koje ću graditi ostatak svoga školovanja. Nezaboravno putovanje! Uspomena na osnovnu školu će uvijek biti urezana na posebnom mjestu u mom srcu. Nekad poželim da se ništa zanimljivo nije događalo, da se nemam čega sjećati kad narastem. Jer svi najbolji dani su bili u osnovnoj. U srcu uspomena do uspomene, u oku suza do suze. Svaki put kad budem pogledala u osnovnu školu, dok budem išla u srednju, u oku će biti onaj stari sjaj, želja za povratkom te pobuđivanje osjećaja i sjećanje.

„Noćas se rastajemo svi, u srcima ostaju drugovi. Zadnju ću suzu za tebe dati, ti se prisjeti bar nekad mene. Da bježimo i lutamo, na zadnja dva sata da svratimo. Da se sjetimo kako je bilo prije”. Nadam se da ćete uživati u srednjoj i ostatku života, voli vas Džokica.

Gabrijela Brkić VII. b

Umjetnici žive vječno

Mnogi iz moga razreda smatraju da je ova tema teška za literarni rad, ali ću ja riskirati. Umjetnika ima u dosta područja, poput slikarstva, glazbe, filma...

Ja bih htjela početi s umjetnicima iz područja glazbe. Kao što svi znamo, imamo dvije vrste glazbe, klasičnu i popularnu. Oba smjera glazbe obilježili su neki „velikani” toga područja, kao u klasičnoj glazbi, npr. djela Mozarta, Beethovena, Bacha i dan-danas se sviraju po cijelome svijetu, naravno, ima još mnogo njih koje nisam spomenula.

Zašto su oni tako popularni?

Prvo bih istaknula da nije nimalo lako skladati, potrebni su mjeseci i mjeseci i morate biti potpuno posvećeni tomu. Skladatelji na neki način ostave svoju dušu na tom papiru. Svoje osjećaje, misli, želje. Skladaju ih tako da, kada ih sviraš, one u tebi stvore emocije - sreću ili pak tugu. Ali, nisu mnogo ni drugačiji umjetnici iz područja popularne glazbe. Naravno, glazba je potpuno drugačija, i popularnu glazbu puno više ljudi razumije i lakše u nama pobudi emocije. Nažalost, popularna glazba nije što je nekad bila. Pjevače sa naše domaće estrade ja ne mogu nazvati glazbenicima, a kamoli umjetnicima. U stranim zemljama, kao u Americi, je situacija malo drugačija. Ali svejedno, umjetnika poput Elvisa, Casha, Beatlesa, itd. više nema.

Sada na slikarstvo.

Naravno, i u tom području ima umjetnika. Poput Picassa.

Ako netko misli da se emocije, misli, doživljaji mogu izraziti samo riječima, vara se. I slikari su pravi primjer za to. Mislim da je slikarstvo najteže razumjeti. Jer ipak nije lako nacrtati osjećaje, pa čak ni krajolik, ali oni su u tome uspjeli. Svi oni žive kroz svoja djela, jedan dio njih je ostao u njima. I to je značenje rečenice „umjetnici žive vječno“, ne sami umjetnici, nego oni u svojim djelima.

Marta Sivrić VIII. b

MODA

Moda je naziv za nove i prolazno prihvaćene oblike života. Važan dio promoviranja mode je objavljivanje članaka i priloga o modi u medijima poput časopisa, novina, na televiziji, modnim internetskim stranicama i slično.

Na početku 20. stoljeća u modnim časopisima počele su se pojavljivati fotografije modela, moda je postala sve važnija. Američki časopis „Vogue“ osnovan je 1892. Ima najdužu tradiciju od modnih časopisa. Televizijske emisije o modi javljaju se od 1960. Razvojem interneta pojavile su se i internetske stranice, ali i u današnje vrijeme najveći utjecaj imaju modni časopisi. U prošlosti, promjene u modi često su se događale u vrijeme gospodarskih i društvenih promjena (kao u antičkom Rimu ili turskim osvajanjima), ali nakon toga slijedilo je dugo razdoblje bez velikih promjena.

Andrea Šarac VIII. b/9

ADAPTACIJA ŠKOLSKE ZGRADE I TEKUĆI PROJEKTI

Naša škola prepoznala je značaj energetske efikasnosti te je, s ciljem ostvarenja ekonomske održivosti, pristupila izradi projekta i javljala se na raspisane natječajne. Federalno ministarstvo prostornog uređenja bilo je odgovorno je za pripremu, koordinaciju, upravljanje i implementaciju projekta. Razvojni cilj projekta je pokazati prednosti poboljšanja energetske efikasnosti u objektima javnog sektora. Aktivnosti realizirane u sklopu projekta polučile su sljedeće rezultate: smanjena emisija CO₂ (prelazak na čistije energente, smanjenje zagađenja zraka u zimskom periodu), povećanje nivoa komfora u objektima, povećanje svijesti o energetskej efikasnosti u uključenim zajednicama, smanjenje lokalnog zagađenja. Dakle, adaptacija škole podrazumijevala je novu termo fasadu školske zgrade, zamjenu krova od azbesta, promjenu drvenih otvora, novu kotlovnicu (grijanje na pelet), led rasvjetu.

Pozitivnim efektima adaptacije svjedočili smo u siječnju za vrijeme vremenskih neprilika kada se nastavni proces odvijao nesmetano u ugodnim uvjetima. Pored pozitivnih promjena u uvjetima rada, školska zgrada je dobila novi, atraktivniji izgled. Možemo slobodno reći da je ukras u zajednici u kojoj djeluje. Slike škole prije adaptacije, u toku adaptacije, kao i slike škole s novim izgledom možete pogledati u galeriji slika.

U međuvremenu smo također dobili na natječaju sredstva za adaptaciju naše Područne škole u Biletić Polju. Novčana sredstva su već na žiro računu Općine Čitluk koja je dužna odabrati izvođače radova i završiti sve radove na školi. Adaptacija škole obuhvatit će promjenu azbestnog krova, prozora, nova termo fasadu, led rasvjetu i podove. Radovi bi trebali završiti u tekućoj, 2017. godini. Također očekujemo da Općina raspiše natječaj za didaktičku opremu u iznosu od 100.000 KN što smo ih dobili od Vlade RH, a novac je već uplaćen na žiro račun Općine Čitluk.

Napominjem da pripremamo dokumentaciju i elaborate za ostale naše Područne škole u Vionici, Služnju, Krehin Gracu, Gradničima i Dobrom Selu, kako bi se javljali na natječaje. Cilj radova bi bio ostvarenje ekonomske održivosti, odnosno uštede energije.

ŠALE

Zadala učiteljica djeci zadatak da nacrtaju nešto.

Svi crtaju, samo Perica sjedi i gleda.

Pita ga učiteljica:

- Perice, zašto ti ne radiš?
- Gotov sam, učiteljice.
- Moj rad se zove krava pase travu.
- Pa gdje ti je trava?
- Popasla ju krava.
- A gdje je krava?
- Pa popasla travu i otišla, kaže Perica.

- Sine zašto plačeš?
- Sanjao sam da je izgorjela škola!
- Ne plači, to je bio samo san.
- Znam, zato i plačem.

Kaže učiteljica:

- Ivice, jučer opet nisi bio u školi?
- Baka mi je bolesna!
- Svaki put kad izostaneš iz škole, tebi je baka bolesna.
Ne vjerujem u to.
- Da, učiteljice, i mi sumnjamo da baka glumi.

Pita učiteljica Pericu:

- Perice, koliko znaš o Platonu?
- Perica će na to:
- Isto koliko i on o meni!

Na satu hrvatskog jezika, nastavnica je ispitivala.

Upita Davida:

- Reci mi dvije zamjenice!

A on joj odgovori :

- Tko, ja?

Nastavnica će na to:

- Bravo, konačno dobar odgovor i od tebe.

Učenički rad